

บันทึก

เรื่อง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยา
จะตั้งงบประมาณเพื่อใช้ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ที่กระทรวง
มหาดไทยจะจัดสร้างขึ้น ได้หรือไม่

กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๔๑๗ (๑.๑)/๓๒๙๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายให้ส่วนราชการต่างๆ จัดกิจกรรมเพื่อเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๖๐ พรรษา ในปีพุทธศักราช ๒๕๓๐ กระทรวงมหาดไทยจึงได้ดำริจะจัดสร้างอาคารอเนกประสงค์มีชื่อว่า "ภักดีภูมิพลมหาราช" เพื่อเป็นการแสดงความจงรักภักดีถวายเป็นราชสักการะและเทิดพระเกียรติในมหามงคลสมัยดังกล่าว โดยกระทรวงมหาดไทย หน่วยการปกครองท้องถิ่น และประชาชน จะได้ร่วมดำเนินการจัดสร้างอาคารดังกล่าว และกำหนดกระทำพิธีวางศิลาฤกษ์ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๔

อาคารอเนกประสงค์ "ภักดีภูมิพลมหาราช" ที่จะจัดสร้างนี้ โดยการสนับสนุนร่วมมือกันหลายฝ่าย คือ กระทรวงมหาดไทยสนับสนุนโครงการในด้านจัดหาที่ดินเพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้าง และกำหนดว่าจะใช้พื้นที่บริเวณวิทยาลัยการปกครอง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตำบลรังสิต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี สำหรับหน่วยการปกครองท้องถิ่นอันได้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยา จะสนับสนุนงบประมาณเพื่อใช้ก่อสร้างอาคาร นอกจากนี้จะขอรับการสนับสนุนจากประชาชนที่มีศรัทธาต่อโครงการอาคารอเนกประสงค์ดังกล่าวใช้สำหรับให้สมาชิกและข้าราชการหรือพนักงานองค์การส่วนท้องถิ่นใช้เป็นสถานที่ฝึกอบรมและสัมมนาหรือประชุมชี้แจงนโยบายสำคัญของรัฐบาลและงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานที่โดยตรง ซึ่งแต่ละองค์การส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นจะต้องทำการพัฒนาบุคลากรของตนทุกระดับ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติภารกิจของตน ให้บังเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้นตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยและรัฐบาล

การสนับสนุนของหน่วยการปกครองท้องถิ่นในด้านงบประมาณการก่อสร้างตามที่กล่าวแล้วนั้น กระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นว่า หน่วยการปกครองท้องถิ่นต่างๆ สามารถตั้งงบประมาณส่วนท้องถิ่นสนับสนุนโครงการนี้ได้ ถึงแม้ลักษณะของกิจกรรมจะไม่ใช้กิจการที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่โดยตรงของท้องถิ่นอย่างชัดแจ้ง แต่ด้วยลักษณะงานที่มีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากท้องถิ่นหลายหน่วย เพราะแต่ละหน่วยไม่มีความสามารถพอในการดำเนินงานโครงการใหญ่โดยลำพังตนเองได้ โดยเฉพาะโครงการที่มีกิจกรรมเพื่อส่วนรวมของท้องถิ่น การสร้างอาคารที่เป็นศูนย์กลางของการประสานงาน การประสานความร่วมมือเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น จึงนับได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนากิจการท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและการบริการประชาชนอันเป็นหน้าที่หลักตามกฎหมาย

และด้วยบทกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นแต่ละประเภท ทั้งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ (มาตรา ๓๑ ทวิ) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ (มาตรา ๕๗ ทวิ) พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ (มาตรา ๒๕ ทวิ) และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๖๙) ต่างมีบทบัญญัติที่อนุญาตให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรมนอกเขตที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นนั้น ๆ

กระทรวงมหาดไทยจึงขอหารือว่า ความเห็นของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ประการใด และหากสามารถตั้งงบประมาณสนับสนุนได้ จะสามารถดำเนินการตั้งงบประมาณตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้องได้หรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว และได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) แล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

อาคารอเนกประสงค์ที่จะจัดสร้างขึ้นตามที่กระทรวงมหาดไทยหารือนั้น กระทรวงมหาดไทยชี้แจงว่า สร้างขึ้นเพื่อเป็นกิจกรรมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ ๖๐ พรรษาในปี พุทธศักราช ๒๕๓๐ เพื่อเป็นการแสดงความจงรักภักดีและถวายเป็นราชสักการะ และจะใช้อาคารดังกล่าวเป็นสถานที่ฝึกอบรม สัมมนา หรือประชุมชี้แจงนโยบายสำคัญของรัฐบาลและงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจการหน้าที่โดยตรงของสมาชิก ข้าราชการ หรือพนักงานองค์การส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่า การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยา จะตั้งงบประมาณเพื่อใช้ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ดังกล่าวได้หรือไม่ จะต้องพิจารณาว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใด การตั้งงบประมาณเพื่อใช้ก่อสร้างอาคารดังกล่าวอยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่หรือไม่ ซึ่งแยกพิจารณาได้ดังนี้

๑. องค์การบริหารส่วนจังหวัด มาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคลมีสภาจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ดำเนินกิจการส่วนจังหวัด และมาตรา ๓๑^๒ แห่ง

^๑ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘

มาตรา ๕ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคล มีสภาจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินกิจการส่วนจังหวัดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

^๒ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๓๑ ภายใต้งบประมาณแห่งกฎหมาย จังหวัดอาจดำเนินกิจการส่วนจังหวัดภายในเขตจังหวัด นอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล ดังต่อไปนี้

- (๑) การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๒) การศึกษา การทำนุบำรุงศาสนา และการส่งเสริมวัฒนธรรม
- (๓) การสาธารณสุข

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๑ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการในเขตจังหวัดซึ่งเป็นบริเวณนอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล คือ การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน การศึกษาการทำนุบำรุงศาสนา การส่งเสริมวัฒนธรรม การสาธารณสุข การป้องกันโรค การบำบัดโรค การจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล การจัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก การจัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดินและที่สาธารณะ การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา การจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์ การจัดให้มีตลาดทำเทียบเรือและท่าข้าม การจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น การจัดให้มีสุสานและฌาปนสถาน การจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมราษฎร การบำรุงและการส่งเสริม การทำมาหากินของราษฎร การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น การจัดการคุ้มครอง ดูแล และหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินส่วนจังหวัด การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การพาณิชย์ และกิจการอื่นๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราษฎรและท้องถิ่น หรือกิจการอื่นซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นกิจการส่วนจังหวัด ส่วนการทำกิจการนอกเขตนั้นมีมาตรา ๓๑ ทวิ^๓ แห่งพระราชบัญญัติ

-
- (๔) การป้องกันโรค การบำบัดโรค และการจัดตั้งและบำรุงสถานพยาบาล
 - (๕) การจัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
 - (๖) การจัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
 - (๗) การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ
 - (๘) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - (๙) การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
 - (๑๐) การจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์
 - (๑๑) การจัดให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
 - (๑๒) การจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 - (๑๓) การจัดให้มีสุสานและฌาปนสถาน
 - (๑๔) การจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจสวนสาธารณะ สวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมราษฎร
 - (๑๕) การบำรุงและการส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
 - (๑๖) การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น
 - (๑๗) การจัดการคุ้มครอง ดูแล และหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินส่วนจังหวัด
 - (๑๘) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - (๑๙) การพาณิชย์
 - (๒๐) กิจการอื่นๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราษฎรและท้องถิ่นหรือกิจการอื่นซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นกิจการส่วนจังหวัด

ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายในวงเงินงบประมาณที่ตั้งทางจังหวัด ซึ่งได้รับอนุมัติจากสภาจังหวัดแล้ว

^๓ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๑ บัญญัติว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจทำได้เมื่อการนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน และต้องได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๒. เทศบาล มาตรา ๗^๔ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติให้มีเทศบาล ๓ ประเภท คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนครโดยให้เทศบาลนั้น ๆ เป็นทบวงการเมือง มีคณะเทศมนตรีเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลตามมาตรา ๓๙^๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ การจัดตั้งเทศบาลจะต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและต้องระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย^๖ เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๓๑ ทวิ จังหวัดอาจทำกิจการนอกเขต เมื่อ

(๑) การนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน

(๒) ได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาลสภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และ

(๓) ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

^๔ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตรา ๗ เมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาล ให้จัดตั้งท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนคร ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้เทศบาลเป็นทบวงการเมือง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

^๕ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐

มาตรา ๓๙ ให้คณะเทศมนตรีควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลตามกฎหมาย โดยมีนายกเทศมนตรีเป็นหัวหน้า

ในกรณีที่นายกเทศมนตรีไม่อาจบริหารกิจการได้ ให้นายกเทศมนตรีตั้งเทศมนตรีผู้หนึ่งทำการแทน

การสั่ง การอนุญาต การให้อนุมัติหรือการปฏิบัติกิจการที่คณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ถ้ากฎหมายนั้นมีได้บัญญัติในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น คณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรีอาจมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้นายกเทศมนตรีเทศมนตรี ปลัดเทศบาล หรือรองปลัดเทศบาลทำการแทนคณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณีได้ และในกรณีได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะมอบอำนาจให้พนักงานเทศบาลตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้าแผนกขึ้นไปทำการแทนก็ได้

^๖ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตรา ๙ เทศบาลตำบลได้แก่ท้องถิ่นซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

๕๐^๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ คือ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลป้องกันและระงับโรคติดต่อ ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรมและหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยหรือกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาลและเทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตเทศบาลได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑^๘ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล

พระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

มาตรา ๑๐ เทศบาลเมืองได้แก่ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดหรือท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่หนึ่งหมื่นคนขึ้นไป โดยราษฎรเหล่านั้นอยู่หนาแน่นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าสามพันคนต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร ทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลเมือง พระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

มาตรา ๑๑ เทศบาลนครได้แก่ท้องถิ่นชุมนุมชนที่มีราษฎรตั้งแต่ห้าหมื่นคนขึ้นไป โดยราษฎรเหล่านั้นอยู่หนาแน่นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าสามพันคนต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร ทั้งมีรายได้พอควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่อันต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ และซึ่งมีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลนคร พระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุชื่อและเขตของเทศบาลไว้ด้วย

^๗ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๕๐ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

- (๑) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (๒) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (๓) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- (๔) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (๕) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- (๖) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
- (๗) หน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยหรือกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

^๘ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๕๑ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (๒) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (๓) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม
- (๔) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- (๕) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๑ คือ ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา ให้มีโรงฆ่าสัตว์ ให้มีตลาดทำเทียบเรือและท่าข้าม ให้มีสุสานและฌาปนสถาน บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎรให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ และเทศพาณิชย์ เทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๓^๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๗ คือ กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๐^{๑๐} ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา ให้มีโรงฆ่าสัตว์ ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้ ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น และให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น และเทศบาลเมืองอาจจัดทำกิจการในเขตเทศบาลได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๔^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.

(๖) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้

(๗) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(๘) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

(๙) เทศพาณิชย์

^๙ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๗

มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

(๑) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๐

(๒) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

(๓) ให้มีโรงฆ่าสัตว์

(๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้

(๕) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

(๖) ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ

(๗) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(๘) ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๗)

^{๑๑} พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๕๔ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีตลาด ทำเทียบเรือและท่าข้าม

(๒) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน

(๓) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(๔) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก

(๕) ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล

(๖) ให้มีการสาธารณสุข

(๗) จัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อสาธารณสุข

๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๑ คือ ให้มีตลาด ทำเทียบเรือและท่าข้าม ให้มีสุสานและฌาปนสถาน บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก ให้มีและบำรุงโรงพยาบาล ให้มีการสาธารณสุข การจัดทำกิจการซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬาและพลศึกษา ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรมและรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่นและเทศพาณิชย์ เทศบาลนครมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๖^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ คือ กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๓^{๑๓} ให้มีการบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก และกิจการอย่างอื่น ซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข และเทศบาลนครอาจจัดทำกิจการอื่น ๆ ตามมาตรา ๕๔^{๑๔} ได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๗^{๑๕} ส่วนการทำกิจการนอกเขตนั้น มาตรา ๕๗ ทวิ^{๑๖} แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๑ บัญญัติว่าเทศบาลอาจทำได้เมื่อการนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน และต้องได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และได้รับ

(๘) จัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา

(๙) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬาและพลศึกษา

(๑๐) ให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

(๑๑) ปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรมและรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น

(๑๒) เทศพาณิชย์

^{๑๒} พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตรา ๕๖ ภายใต้งบประมาณแห่งกฎหมาย เทศบาลนครมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล

ดังต่อไปนี้

(๑) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๓

(๒) ให้มีและบำรุงการสงเคราะห์มารดาและเด็ก

(๓) กิจการอย่างอื่นซึ่งจำเป็นเพื่อการสาธารณสุข

^{๑๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๙)

^{๑๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๑)

^{๑๕} พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

มาตรา ๕๗ เทศบาลนครอาจทำกิจการอื่น ๆ ตามมาตรา ๕๔ ได้

^{๑๖} พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล

(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๕๗ ทวิ เทศบาลอาจทำกิจการนอกเขต เมื่อ

(๑) การนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน

(๒) ได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาลสภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และ

(๓) ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อนุมัติจากรัฐมนตรีว่ากระทรวงมหาดไทย

๓. สุขาภิบาล มาตรา ๔^{๑๗} แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ บัญญัติให้สุขาภิบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีคณะกรรมการสุขาภิบาลเป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของสุขาภิบาลตามมาตรา ๑๙^{๑๘} การจัดตั้งสุขาภิบาลให้ทำโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทยและต้องระบุชื่อและเขตของสุขาภิบาลไว้ด้วยตามมาตรา ๕^{๑๙} สุขาภิบาลอาจจัดทำกิจการในเขตสุขาภิบาลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕^{๒๐} แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ.

^{๑๗} พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕

มาตรา ๔ เมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นสุขาภิบาลให้จัดตั้งท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นสุขาภิบาลตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สุขาภิบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล

^{๑๘} พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการสุขาภิบาลควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของสุขาภิบาลตามกฎหมาย

^{๑๙} พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕

มาตรา ๕ การจัดตั้งสุขาภิบาลให้ทำโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทยในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตของสุขาภิบาลไว้ด้วย

การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการยุบสุขาภิบาลให้ทำได้โดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย

ในประกาศยุบสุขาภิบาลนั้นให้ระบุวิธีจัดการทรัพย์สิน นั้น สิทธิ และสิทธิเรียกร้องของสุขาภิบาลนั้นไว้ด้วย

ประกาศของกระทรวงมหาดไทยตามความในมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^{๒๐} พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย สุขาภิบาลอาจจัดทำกิจการภายในเขตสุขาภิบาลดังต่อไปนี้

- (๑) ให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
- (๒) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (๓) รักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ
- (๔) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๕) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (๖) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (๗) ให้มีโรงฆ่าสัตว์
- (๘) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (๙) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน
- (๑๐) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (๑๑) ป้องกันและระงับสาธารณสุข
- (๑๒) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- (๑๓) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- (๑๔) ส่งเสริมให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม

๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ คือ ให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ รักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา ให้มีโรงฆ่าสัตว์ ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม ให้มีสุสานและฌาปนสถาน ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น ป้องกันและระงับสาธารณภัย ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ ส่งเสริมให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะ สวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมราษฎร การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม และศีลธรรม การสาธารณสุข การพาณิชย์ กิจการอื่นๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราษฎรและท้องถิ่น หรือกิจการอื่นซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นกิจการของสุขาภิบาล ส่วนการทำกิจการนอกเขตนั้น มาตรา ๒๕ ทวิ^{๒๑}แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ บัญญัติว่าสุขาภิบาลอาจทำได้เมื่อการนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน และได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๔. เมืองพัทยา มาตรา ๗^{๒๒} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมือง

(๑๕) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(๑๖) ให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจสวนสาธารณะ สวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมราษฎร

(๑๗) การส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรมและศีลธรรม

(๑๘) การสาธารณสุข

(๑๙) การพาณิชย์

(๒๐) กิจการอื่นๆ ซึ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของราษฎรและท้องถิ่นหรือกิจการอื่นซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นกิจการของสุขาภิบาล

^{๒๑} พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๒๕ ทวิ สุขาภิบาลอาจทำกิจการนอกเขต เมื่อ

(๑) การนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่อยู่ภายในเขตของตน

(๒) ได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล คณะกรรมการสุขาภิบาล สภาจังหวัดหรือสภาตำบลแห่งท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และ

(๓) ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

^{๒๒} พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๗ ให้ยุบเลิกสุขาภิบาลนาเกลือ และจัดตั้งเป็นเมืองพัทยา

ให้เมืองพัทยานี้นั้นเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีอาณาเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตเมืองพัทยาให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๒๑ บัญญัติให้เมืองพัทยามีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีอาณาเขตตามที่กฎหมายกำหนด และมาตรา ๔๘^{๒๓} บัญญัติให้เมืองพัทยามีปลัดเมืองพัทยาทำหน้าที่บริหารกิจการเมืองพัทยาให้เป็นไปตามนโยบายของสภาเมืองพัทยา เมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในเขตเมืองพัทยาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๗^{๒๔} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ คือ การรักษาความสงบเรียบร้อยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การวางผังเมืองและควบคุมการก่อสร้าง การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าจอดเรือ การควบคุมอนาถาในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรม และสถานบริการอื่น การควบคุมและส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายระบุเป็นหน้าที่ของเทศบาลนครหรือของเมืองพัทยา ส่วนการดำเนินการนอกเขตนั้น มาตรา ๖๙^{๒๕} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ บัญญัติว่าเมืองพัทยาอาจทำได้เมื่อการนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่ที่อยู่ภายในเมืองพัทยาหรือเป็นประโยชน์แก่เมืองพัทยา และได้รับความเห็นชอบจากสภาเมือง

^{๒๓} มาตรา ๔๘ เมืองพัทยามีปลัดเมืองพัทยาคนหนึ่งทำหน้าที่บริหารกิจการเมืองพัทยาให้เป็นไปตามนโยบายของสภาเมืองพัทยา และจะมีรองปลัดเมืองพัทยาจำนวนไม่เกินสองคนทำหน้าที่ช่วยปลัดเมืองพัทยาบริหารกิจการเมืองพัทยาตามที่ปลัดเมืองพัทยามอบหมายก็ได้

^{๒๔} พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของกฎหมาย เมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในเขตเมืองพัทยา ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การรักษาความสงบเรียบร้อย
- (๒) การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- (๓) การวางผังเมืองและควบคุมการก่อสร้าง
- (๔) การจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการปรับปรุงแหล่งเสื่อมโทรม
- (๕) การรักษาความสะอาดของถนน ทางเดิน และที่สาธารณะ
- (๖) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๗) การจัดให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (๘) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าจอดเรือ
- (๙) การควบคุมอนาถาในร้านจำหน่ายอาหาร โรงแรม และสถานบริการอื่น
- (๑๐) การควบคุมและส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว
- (๑๑) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายระบุเป็นหน้าที่ของเทศบาลนครหรือของเมืองพัทยา

^{๒๕} พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๖๙ เมืองพัทยา อาจดำเนินการนอกเขตเมืองพัทยา เมื่อ

(๑) การนั้นจำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่ที่อยู่ภายในเมืองพัทยาหรือเป็นประโยชน์แก่เมืองพัทยา

(๒) ได้รับความเห็นชอบจากสภาเมืองพัทยา และ

(๓) ได้รับความยินยอมจากท้องถิ่นที่จะเข้าไปดำเนินการ

พญา และได้รับความยินยอมจากท้องถิ่นที่จะเข้าไปดำเนินการ

จากบทบัญญัติของกฎหมายซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพญา ที่กล่าวมาแล้ว เห็นได้ว่า การตั้งงบประมาณเพื่อใช้ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ที่กระทรวงมหาดไทยจะจัดสร้างขึ้นนั้นอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพญา และไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายอื่นกำหนดให้การดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานเหล่านี้ ส่วนอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามมาตรา ๕๐ (๗)^{๒๖} แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่บัญญัติให้เทศบาลมีหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งมีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยกำหนดให้เป็นหน้าที่ของเทศบาลนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย ครั้งที่ ๕) เห็นว่า กระทรวงมหาดไทยจะมีคำสั่งให้เทศบาลมีหน้าที่ต้องทำได้เฉพาะในเขตเทศบาลเท่านั้น สำหรับการทำการนอกเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพญา พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๓๑ ทวิ^{๒๗} พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕๗ ทวิ^{๒๘} พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ มาตรา ๒๕ ทวิ^{๒๙} พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพญา พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๖๙^{๓๐} ได้บัญญัติไว้ในสาระสำคัญทำนองเดียวกันว่า กิจกรรมที่หน่วยงานเหล่านั้นอาจทำนอกเขตได้ จะต้องเป็นการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ดำเนินตามอำนาจหน้าที่ที่อยู่ภายในเขตของตน ซึ่งหมายความว่า การที่เกี่ยวข้องนั้นต้องเป็นการที่หน่วยงานดังกล่าวได้ทำอยู่แล้วในเขต และมีความจำเป็นต้องทำนอกเขตด้วย เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าการตั้งงบประมาณเพื่อใช้ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ที่กระทรวงมหาดไทยจะจัดสร้างขึ้นนั้น อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และเมืองพญา ดังนั้น การตั้งงบประมาณเพื่อใช้ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ในกรณีนี้จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานดังกล่าวจะกระทำได้

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๒๖} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๗)

^{๒๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

^{๒๘} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๖)

^{๒๙} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒๑)

^{๓๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒๕)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เมษายน ๒๕๒๙